

Hvis man skal tale om angst i forhold til noget – og det mener jeg egentlig ikke er den rigtige måde at angribe udfordringer på – så skal man gøre det i forhold til det faktum, at Kina buldrer derudad, at Indien buldrer derudad, og at deres unge mennesker bliver uddannet på et niveau, som vi slet ikke drømmer om i et lille Danmark, hvor vi står over for alvorlige udfordringer, nemlig en globalisering, hvor vi skal klare os i en konkurrence, som omhandler noget mere end en diskussion om tørklæder.

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 17:31

Jesper Langballe (DF):

Jamen altså, kære hr. Anders Samuelson. Der er dog spørgsmål her i tilværelsen, der ikke kan gøres op i penge og i buldrende økonomier. Det, vi taler om her, er jo spørgsmålet om frihed eller ufrihed. Tørklædet er et ufrihedens symbol.

Jeg ved godt, at hr. Naser Khaders mor bærer tørklæde. Han har også selv givet udtryk for, at han ikke bryder sig om det. Uanset hendes motiver – dem vil vi ikke granske her – lader det sig ikke bortforklare, at tørklædet er et symbol på en sharialov, som er et totalitært system. Bare tanken om, at en dommer skulle gå med sådan et symbol i retten! Altså, ville man acceptere en dommer iført en T-shirt med en påskrift, der sagde, at vi skulle have grundloven afskaffet eller sådan noget. Det er jo meningsløst! Jeg vil gøre opmærksom på, at det er lidt for flot at sige, at det her bare afspejler angst. Det kunne være, det afspejlede en trussel, der er reel.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:33

Anders Samuelson (NY):

Der er jo stadig væk masser af frihed tilbage i det her land, og det står hr. Jesper Langballe frit for at bruge resten af sin tilværelse – ligesom han har brugt den foregående del af sin tilværelse på det – at fokusere på det tørklæde og så den angst, eller hvad det måtte være, som man måtte føle i forhold til det tørklæde, som muligvis kan komme til at sidde på en dommer i en dansk retssal om 15 år; fred være med det.

Jeg vil gerne fokusere på, hvad der skal sikre, at Danmark kan klare sig i globaliseringen, og hvad det er for nogle reformer, der skal til, der skal sikre, at vi faktisk fortsat har et velfærds-

samfund, et velfungerende velfærdssamfund, hvor alle har en mulighed for at udnytte de evner og talenter, de har. Den udfordring mener jeg faktisk er betydeligt større og langt mere interessant og langt mere nærværende og meget mere aktuel end den anden diskussion.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er fru Juliane Henningsen.

Kl. 17:34

(Ordfører)

Juliane Henningsen (IA):

Denne debat er min første afslutningsdebat, og derfor vil jeg gerne starte med at rette en tak til alle for det sidste halve år, der er gået.

Det har været alt andet end kedeligt at være en del af samarbejdet i Folketinget. Jeg har som et nyt ungt medlem oplevet det som en udveksling af politisk frisind og personlige fordomme, og resultaterne har været derefter. Fordommene tog f.eks. styringen i debatten om de afviste asylansøgere. Vi lader også fordommene få frit løb, når vi diskuterer sociale forhold i Grønland.

Sagen om misbrugte børn og omsorgssvigtede unge, alkoholproblemer og den negative sociale arv skal vi gøre op med i Grønland. Det er ting, der har været fokus på i debatten her i salen, og det synes jeg er godt og helt nødvendigt.

Vi i Grønland er de første til at kunne løse de problemer, vi sidder med, og vi har viljen til det, og derfor vil jeg rigtig gerne udveksle ideer med jer, uanset hvilken fløj I befinder jer på, men jeg vil helst gøre det fordomsfrit og respektfuldt.

En del af mit lands sociale problemer mener jeg vi har tilfælles med andre postkoloniale samfund, mange oprindelige folk, som også er marginaliserede socialt, økonomisk og politisk, og de kæmper en kamp for at opbygge et velfungerende samfund og skabe sundhed og trivsel for deres børn og unge.

I mit arbejde her i Folketinget har jeg fulgt det gode samarbejde, som Danmark og Grønland har omkring oprindelige folk og implementeringen af deklarationen om oprindelige folks rettigheder, og jeg synes, det er et samarbejde, som vi kan være rigtig stolte af.

Som et oprindeligt folk rammes vi ekstra hårdt af klimaforandringerne. Vi oplever i dag skader på vores natur, der er forårsaget af den globale opvarmning. Vi må lægge vores erhverv, vores økonomi og vores livsstil om i forsøget på at tilpasse os og forebygge klimaforandringerne. Skal vi få bugt med den globale opvarmning,